

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Vicol Nicolae, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Vicol Nicolae Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în com. xxxx, s. xxx, str. Pxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.04.2019 - 06.08.2020 (prima instanță);
2. 04.09.2020 - 24.02.2021 (instanța de apel);
3. 28.05.2021 – 18.08.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 06 august 2020, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Vicol Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul la pedeapsa stabilită de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, a fost adăugată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 01 februarie 2016 de 525 unități convenționale și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 05 august 2016 de 1000 unități convenționale, fiind stabilită pedeapsa definitivă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității și 1525 unități convenționale.

De asemenea, s-a indicat că conform art. 87 Cod penal, pedepsele sub formă de amendă și muncă neremunerată în folosul comunității se execută de sine stătător.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Vicol Nicolae, la 03 martie 2019, în jurul orei 13:00, pe traseul Chișinău- Cimișlia M3 km-4, în

apropierea com. Băcioi, mun. Chișinău, de către angajații serviciului de patrulare a INP al IGP, a fost stopat mijlocul de transport „Ford Tranzit” cu n/î xxxxx, condus de Vicol Nicolae, care nu deținea permis de conducere, ultimul fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Fiind supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager, s-a stabilit concentrația de alcool în aerul expirat - 0,69 mg/l, ceea ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Vicol Nicolae în baza art.264¹ alin. (4) Cod penal, - conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care a fost privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vicol Nicolae să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și să-i fie stabilită pedeapsa de 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, și adăugarea în întregime a pedepselor stabilite prin sentința Judecătorei Iaoveni din 01 februarie 2016 cu amendă în mărime de 10500 lei, prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău cu amendă în mărime de 20000 lei. În continuare, prin aplicarea prevederilor art. 87 Cod penal, lui Vicol Nicolae să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 8 luni închisoare și amendă în mărime de 30500 lei, cu executarea de sine stătătoare a acestora.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- Vicol Nicolae nu este la prima săvârșire a faptei prejudiciabile de refuz a conducătorului mijlocului de transport de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, de către o persoană care nu deține permis de conducere, anterior acesta a mai comis repetat infracțiuni similare fapte pentru care a fost condamnat la pedepse sub formă de amendă;

- Vicol Nicolae nu a executat pedepsele stabilite lui anterior prin sentințe definitive și irevocabile, respectiv acesta din nou a comis infracțiune similară, în perioada când antecedentele penale nu sunt stinse;

- atât procedurile legale anterior aplicate în privința lui Vicol Nicolae, cât și sentințele de condamnare cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă, s-au dovedit a fi măsuri și respectiv pedepse neefective, care nu au condus la reeducarea inculpatului Vicol Nicolae, și nici la curmarea săvârșirii de către acesta a unor alte infracțiuni, ceea ce vădit indică la necesitatea aplicării unei pedepse mai severe și respectiv proporțională faptei prejudiciabile comise;

- prima instanță a evitat aprecierea circumstanței care agravează răspunderea lui Vicol Nicolae, și anume circumstanța agravantă stabilită expres la art. 77 din Codul penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză;

- la stabilirea felului și a măsurii de pedeapsă pentru Vicol Nicolae, urmează să se țină cont de influența pedepsei care a fost stabilită acestuia asupra corectării și reeducării lui, asigurarea unei echități în raport cu fapta repetat săvârșită de către acesta, mai luând în considerare și faptul că, prin acțiunile sale intenționate, aflându-se în stare de ebrietate la volan, nedeținând permis de conducere, Vicol Nicolae expune riscului sănătatea și viața altor persoane aflate în trafic, etc;

- prima instanță nu s-a expus în partea rezolutivă a sentinței asupra aplicării prevederilor art.364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, ori cauza penală potrivit cererii depuse prin înscris autentic de către inculpatul Vicol Nicolae a fost examinată în procedura simplificată.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2021, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Vicol Nicolae, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepselor stabilite prin sentința Judecătorei Ialoveni din 01.02.2016 și sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 05.08.2016, lui Vicol Nicolae fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amenda în mărime de 30500 lei, cu executarea de sine stătătoare a pedepselor.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Vicol Nicolae în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că prima instanță eronat a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane,

or, inculpatul urmează să conștientizeze fapta comisă, cu intenție, punând în pericol atât persoana sa, cât și a celor din jur, urcându-se în stare de ebrietate la volanul mijlocului de transport, cu atât mai mult, că nu deține permis de a conduce mijloace de transport.

În continuare, instanța de apel a menționat că infracțiunea săvârșită de inculpat este una ușoară, nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinei de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, și nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Conform art. 77 Cod penal – circumstanțe agravante de prima instanță nu au fost stabilite, or, în sensul dat, instanța de apel a reținut în calitate de circumstanță agravantă, fapt reținut și în rechizitoriu, - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Totodată, instanța de apel a reținut că prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 09.12.2011, decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 10.07.2012, Vicol Nicolae a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 8 000 lei.

Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 01.02.2016, Vicol Nicolae a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la amendă de 10500 lei.

Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 05.08.2016, Vicol Nicolae a fost condamnat în baza art. 190 alin.(2) Cod penal la amendă de 20000 lei.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că amenzile stabilite prin sentința Judecătorei Ialoveni din 01.02.2016 și sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 05.08.2016, nu au fost achitate de inculpatul Vicol Nicolae, astfel antecedentele penale nefiind stinse.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de apel a considerat că pedeapsa aplicată de prima instanță în formă de muncă neremunerată în privința inculpatului Vicol Nicolae, este una neîntemeiată și nejustificată, or, acestuia urmează a fi stabilită o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din moment ce anume această categorie de pedeapsă îl va convinge de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța de apel a concluzionat că pedeapsa stabilită de către prima instanță nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează

apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Vicol Nicolae, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța de apel nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza respectivă, nu a oferit o argumentare motivată deciziei pe care se întemeiază soluția, hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art. 6 alin. (1), (3) CEDO. Instanța de apel a reținut toate argumentele părții acuzării, fără a lua în considerare argumentele părții apărării;

- instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, or casând sentința, și aplicând inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, a apreciat din nou circumstanțele atenuate și agravante ale cauzei, stabilite de prima instanță, fără a stabili altele noi, nu s-a expus argumentat asupra circumstanțelor cauzei, care ar da posibilitatea de a agrava pedeapsa;

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a dat o deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită nefiind una echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea condamnatului și circumstanțele atenuante;

- instanța de apel nu a luat în considerare că inculpatul și-a recunoscut vinovăția, se căiește sincer de cele comise, îi pare rău și astfel rezultă că a tras concluziile necesare, conștientizează pericolul social al faptelor comise, precum și urmările acestor fapte, a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a creat impedimente la stabilirea adevărului, a contribuit la descoperirea infracțiunii, a dat declarații pe marginea celor săvârșite, careva urmări grave în cauză nu au survenit, la evidența medicului psihiatru nu se află, infracțiunea incriminată face parte din categoria celor ușoare, are un copil minor la întreținere, este angajat în câmpul muncii, are o vârstă tânără.

5. La recursul ordinar declarat în speță, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția

instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului Vicol Nicolae corespunde prevederilor art. 6, 7, 61, 75-78, 85 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, în final stabilindu-i lui Vicol Nicolae o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile și temeiurile de recurs invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Cu referire la criticile recurentului reflectate în pct. 4 a prezentei decizii, precum că: *" instanța de apel nu a luat în considerare că inculpatul și-a recunoscut vinovăția, se căiește sincer de cele comise, îi pare rău și astfel rezultă că a tras concluziile necesare, conștientizează pericolul social al faptelor comise, precum și urmările acestor fapte, a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a creat*

impedimente la stabilirea adevărului, a contribuit la descoperirea infracțiunii, a dat declarații pe marginea celor săvârșite, careva urmări grave în cauză nu au survenit, la evidența medicului psihiatru nu se află, infracțiunea incriminată face parte din categoria celor ușoare, are un copil minor la întreținere, este angajat în câmpul muncii, are o vârstă tânără, Colegiul penal constată că nu pot fi acceptate, or aceste circumstanțe au fost luate în considerare de instanța de apel la stabilirea pedepsei împreună cu alte circumstanțe care îl caracterizează negativ pe inculpatul Vicol Nicolae.

În acest sens, Colegiul penal invocă că din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert că instanța de apel a luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, pedeapsa de 6 luni închisoare fiind stabilită inculpatului Vicol Nicolae în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea în deplină măsură a prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, cu reducerea cu o treime a limitelor pedepsei cu închisoarea prevăzute în sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, precum și a criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, fiind ținut cont și de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Vicol Nicolae, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal atestă că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale și la personalitatea inculpatului Vicol Nicolae, care și-a recunoscut vinovăția, motivul comiterii infracțiunii, gravitatea infracțiunii care este una ușoară, prezența circumstanței agravante indicată și în rechizitoriu (f.d. 62, vol. I) - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, inculpatului Vicol Nicolae, fiindu-i corect stabilită o pedeapsă redusă în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal de 6 luni închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, or sancțiunea infracțiunii incriminate prevede o pedeapsă de până la 1 an închisoare, iar noile limite de pedeapsă reduse cu 1/3 sunt de la 3 luni la 8 luni închisoare.

Totodată, instanța de apel corect a reținut că inculpatul Vicol Nicolae anterior a mai fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 09.12.2011, decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 10.07.2012, în baza **art. 264¹ alin. (1) Cod penal**, la pedeapsa cu amendă în mărime de 8 000 lei, prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 01.02.2016, **în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal**, la pedeapsa cu amendă în mărime de 10500 lei, prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 05.08.2016, în baza art. 190 alin. (2) Cod penal la pedeapsa cu amendă de 20000 lei, iar inculpatul Vicol Nicolae, deși i s-au aplicat

pedepse non privative de libertate, careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe calea corectării și reeducării, săvârșind o nouă infracțiune.

De asemenea, Colegiul penal observă că instanța de apel a stabilit că amenzile stabilite prin sentința Judecătorei Ialoveni din 01.02.2016 și sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 05.08.2016, nu au fost achitate de inculpatul Vicol Nicolae, astfel antecedentele penale nefiind stinse, ce denotă și atitudinea negativă a inculpatului față de scopul legii și pedepsei penale.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră corectă concluzia instanței de apel că inculpatul Vicol Nicolae nu a conștientizat gravitatea acțiunilor sale și nu s-a corectat, continuându-și activitatea criminală prin comiterea unei fapte cu un pericol social-sporit, iar efectul preventiv a legii penale în speță va fi atins doar prin executarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 6 luni, or astfel va fi realizat scopul legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a aplicat în speță și prevederile art. 85 Cod penal, și i-a stabilit inculpatului Vicol Nicolae pedeapsa definitivă de 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amenda în mărime de 30500 lei, cu executarea de sine stătătoare a pedepselor și din analiza materialelor cauzei, nu se identifică temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată, or asupra aceluiași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

De asemenea, ce ține de critica recurentului, că: "*instanța de apel nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza respectivă, nu a oferit o argumentare motivată deciziei pe care se întemeiază soluția, hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art. 6 alin. (1), (3) CEDO. Instanța de apel a reținut toate argumentele părții acuzării, fără a lua în considerare argumentele părții apărării*", Colegiul penal constată că este invocată declarativ, or din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor invocate de partea apărării în ședința de judecată, a examinat și s-a pronunțat asupra tuturor chestiunilor esențiale specificate ce țin de individualizarea pedepsei în prezenta speță, fără a comite vreo eroare de fapt sau de drept ce i-ar afecta legalitatea soluției.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției în partea pedepsei stabilite, și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles

ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Vicol Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Vicol Nicolae Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 octombrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie